

Graziana Luisi og Giuseppe Carbone
mod Ministeriet for Statskassen
(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunale di Genova)

»Usynlige transaktioner — nationale kontrolkrav«

Forenede sager 286/82 og 26/83

Sammendrag

- 1. Fri udveksling af tjenesteydelser — traktatens bestemmelser — anvendelsesområde — modtagere af tjenesteydelser
(EØF-traktaten, art. 59 og 60)*
 - 2. Betalingsbalance — liberalisering af betalinger — løbende betalinger og kapitalbevægelser — begreber — overførsel af rede penge — definition
(EØF-traktaten, art. 67 og 106)*
 - 3. Betalingsbalance — liberalisering af betalinger — medlemsstaters valuta
(EØF-traktaten, art. 106)*
 - 4. Betalingsbalance — liberalisering af betalinger — valutaoverførsler, der vedrører udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — afskaffelse — kontrolforanstaltninger i medlemsstaterne — tilladelighed — begrænsninger
(EØF-traktaten, art. 106)*
1. Fri udveksling af tjenesteydelser omfatter frihed for modtagerne af tjenesteydelserne til at begive sig til en anden medlemsstat for at modtage en ydelse dér, og de kan ikke herved hindres af begrænsninger, heller ikke

1 — Processprog: Italiensk.

for så vidt angår betalinger. Turister, kurrejsende og personer på studie- eller forretningsrejse må anses for modtagere af tjenesteydelser.

2. Det følger af traktatens almindelige system og støttes af en sammenligning af artiklerne 67 og 106, at de i artikel 106 omhandlede løbende betalinger er valutaoverførsler, der udgør modydelse i et underliggende forretningsforhold, mens de i artikel 67 omhandlede kapitalbevægelser er finansielle transaktioner, hvis formål først og fremmest er at anbringe eller investere vedkommende beløb, men ikke at betale for en ydelse. Derfor kan kapitalbevægelser selv være årsagen til løbende betalinger, hvilket også fremgår af artikel 67, stk. 2, og 106, stk. 1.

En overførsel af rede penge i form af pengesedler kan derfor ikke antages at udgøre en kapitalbevægelse, når overførslen modsvarer en betalingsforpligtelse, der er opstået ved en varehandelsforretning eller ved udveksling af tjenesteydelser.

3. Medlemsstaterne er i henhold til artikel 106 forpligtet til at tillade de af denne bestemmelse omhandlede betalinger i den medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller betalingsmodtageren opholder sig. Betalinger, der foretages i et tredjelands valuta omfattes altså ikke af denne bestemmelse.

4. Artikel 106 i traktaten skal fortolkes på følgende måde:

— valutaoverførsler med henblik på turist-, forretnings-, studie- og kurrejser udgør betalinger og ikke kapitalbevægelser, også selv om de foretages ved overførsel af rede penge i form af pengesedler;

— restriktioner for sådanne betalinger er afskaffet fra overgangsperiodens udløb;

— medlemsstaterne har fortsat beføjelse til at kontrollere, at valutaoverførsler, der angives at ske til liberaliserede betalinger, ikke faktisk anvendes til kapitalbevægelser, der ikke er tilladt;

— denne kontrol kan ikke medføre, at betalinger og overførsler, der vedrører udveksling af tjenesteydelser, begrænses til et bestemt beløb pr. forretning eller pr. tidsrum, eller at de ved traktaten anerkendte friheder gøres illusoriske eller beror på forvaltningens skøn;

— i forbindelse med denne kontrol kan der fastsættes visse beløbsgrænser, inden for hvilke der ikke gennemføres kontrol, og omvendt ved en overskridelse af disse beløbsgrænser kræves dokumentation for, at beløbene faktisk er brugt til udveksling af tjenesteydelser, alt under forudsætning af, at beløbsgrænserne ikke fastsættes på en sådan måde, at den sædvanlige udveksling af tjenesteydelser bringes i fare.